

СОТИР ГЕЛЕВ

ПЕНКО ГЕЛЕВ

ОКТОПОДЕНИЯТ СЛУЧАЙ НА ДЕТЕКТИВА ФИЛИП

enthusiast
Children's
Books

СОТИР ГЕЛЕВ

ПЕНКО ГЕЛЕВ

ОКТОПОДЕНИЯТ СЛУЧАЙ НА ДЕТЕКТИВА ФИЛИП

Сотир Гелев

Пенко Гелев

Октоподеният случай на детектива Филип

© Сотир Гелев, автор, 2024

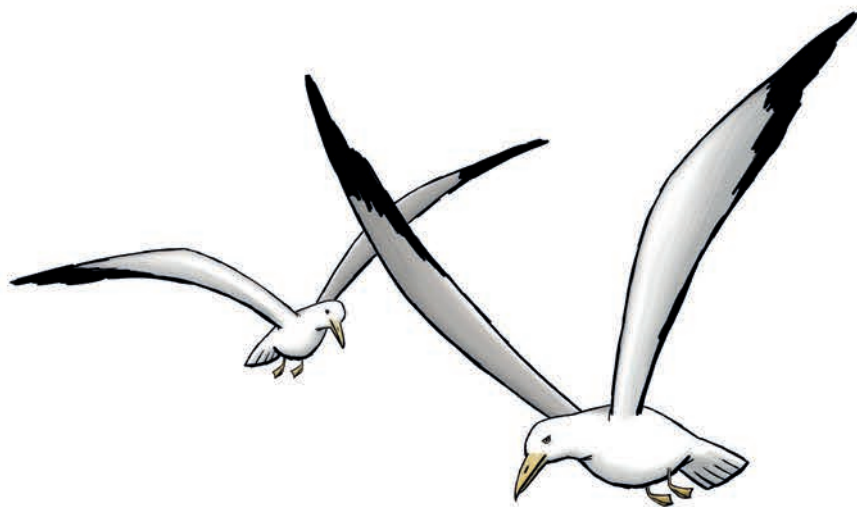
© Пенко Гелев, художник, 2024

© „Ентусиаст“ – запазена марка на
„Алто комюникейшънс енд пблшинг“ ООД, 2024
ISBN 978-619-164-637-1

СОТИР ГЕЛЕВ

ПЕНКО ГЕЛЕВ

ОКТОПОДЕНИЯТ СЛУЧАЙ НА ДЕТЕКТИВА ФИЛИП

enthusiast
| Children's
| Books

София, 2024

ПРОЛОГ

Пердетата на прозореца на хотелската стая не бяха спуснати и през мръсното стъкло нахлуваше червена светлина от неоновата реклама на парфюма „Фастел №5“, която стърчеше върху покрива на отсрещната сграда.

Отвън на перваза на прозореца кацна проскубан гълъб, сянката му се очерта на пода до обувките от изкуствена крокодилска кожа, които бяха захвърлени пред нощното шкафче, а закопчалките им с фалшиви диаманти проблясваха в тъмното. Птицата огледа стаята. Някой спеше в леглото, завит презглава, краката му се подаваха извън одеялото и бяха обути с жълти вълнени чорапи. Гълъбът започна да чука с човка по стъклото. Направи три бързи почуквания, след малка пауза – чука един път кратко, два пъти настойчиво и още един път кратко, след още една пауза – две бързи почуквания. След това отлетя.

Отнякъде се дочу тих глас:

– Хайде, отвъртайте!

Разнесе се скрибуцане.

Отворът на старовремското централно отопление, което отдавна не работеше, се намираше до пода. Сякаш от само себе си винтовете на декоративната решетка се развиха един по един и паднаха. Решетката ги последва безшумно, защото подът бе застлан с дебел стар мокет, който бе покрит с толкова петна, че приличаше на географска карта.

Един плъх подаде муцуната си и подуши въздуха.

– Отмести се да мина! – просъска някой зад него.

Плъхът пристъпи в стаята, а след него в отвора се показа малко човече, високо няколко сантиметра, но облечено в работен гащеризон.

– Тоя гълъб като взе да чука по стъклото – каза плъхът, – помислих, че ще разбудя всички!

– По-тихо! Това беше съобщение с морзова азбука за мене, тъпако! – отвърна му през зъби човечето. – Хайде, помогни ми!

– Дадено, шефе! – прошепна плъхът.

Той сръчно се изкачи на леглото, спусна опашката си надолу, човечето се улови здраво за нея и след миг се озова горе.

– Стой тук и не мърдай!

Плъхът се изпъна и козирува.

– Слушам, шефе!

Човечето се закатери по гънките на одеялото. След няколко минути се притаи до възглавницата и заговори високо с преправен глас:

– Теодоси, събуди се, аз съм леля ти Калиона!

Спящият мъж се размърда и отвори очи.

– Събуди се, аз съм...

Мъжът се поуизправи и се подпря на лактите си.

– Кой говори? – каза той с грезав от съня глас.

– Аз съм леля ти! Калиона... Тази, която умря миналата пролет!

– Лельо, ти ли си?

– Аз съм, миличък Теодоси!

– Но аз не съм Теодоси! Казвам се Аргир!

– Не може да очакваш от мъртвата си леля да помни имената на всичките си племенници! – сонна се човечето. – Бъди добро момче, слушай какво ще ти кажа и го запомни!

– Ако не успея да запомня всичко?

– Не се безпокой! Пак ще те посетя.

Първа глава БЕРЛИОЗ

Във всеки голям град има по един хотел с име „Палас“. В повечето случаи видът им не отговаря на гръмкото им название, но хотелът, за който става дума, наистина приличаше на дворец от епохата на барока. Архитектите не бяха пестили позлатата. Фасадата му беше претрупана с квадратни и кръгли колони с разкошни капители, увенчани с архитрави, фризове и корнизи, богато украсени с флорални мотиви. Редуваха се високи прозорци с балюстради, балкончета с парапети от ковано желязо и статуи в плиткли ниши. Декоративните елементи, покрити със златен варак, блестяха на слънцето, което се беше показало след сутрешния дъжд.

Вратата на хотела се отвори и оттам излезе внушителен господин с червена униформа, окичена с еполети, лъскави копчета и лампази, препасан с копринен портупей. Под фуражката с размери на голяма пица лъщеше лицето му – гладко избръснато и зачервено. Това беше портиерът на хотела, който приличаше на пенсиониран генерал, поканен на официален прием.

Той разбута събралите се журналисти и фоторепортери, като ги подканваше да освободят входа, застана пред всички и с поклон отвори задната врата на дългата лимузина, която в този момент спря пред хотела. Вместо автомобилен номер на табелката на бронята пишеше „Берлиоз“.

От купето изскочи гребен човек с бронзов тен и тънки старомодни мустачки над устните му, разтеглени в широка усмивка.

– Благодаря ти, скъпи Иринеи! – каза той и пъкна една банкнота в дланта на генерала. – Ти си съкровище!

– Господин Мерканти, господин Мерканти! – развикаха се журналистите и го наобиколиха въпреки опитите на портиера да ги държи на разстояние.

В ръцете на господин Мерканти се появиха визитни картички и той започна да ги раздава на напирещите репортери.

– Скъпи приятели! Маестро Берлиоз ще даде пресконференция утре! – увери ги той, докато пъкнаше малките картончета в ръцете

им. – Моля да ми изпратите въпросите си, за да получите отговори, собственоръчно написани от него. Причините са разбираеми, надявам се, че ще се съгласите!

В следващия миг господин Мерканти вече бе влязъл в хотела, лимузината бе заминала, а журналистите разглеждаха визитките, отпечатани с лилави релефни букви и поръбени със сребърен кант.

Портиерът Иринея стоеше пред вратата с решителен израз и скръстени ръце. Позата му изразяваше твърдо намерение да не допусне нито един представител на пресата в сградата зад гърба си. Присъстващите разчетоха това ясно послание и неохотно започнаха да се разотиват.

Асансьорът спря на етаж с президентския апартамент, вратата се отвори, господин Мерканти излезе от кабината и тръгна по коридора. Пред вратата на апартамента стоеше едър мъж в тъмносин костюм, който приличаше на тежкоатлет, пременен за наградите „Спортист на годината“.

– Как е Патриция? – подхвърли господин Мерканти.

– Ветеринарят каза, че си сменя кожата. Увери ме, че всичко ще е наред! – отвърна мъжът.

– Казах ти да не се притесняваш!

Господин Мерканти заби зад ъгъла, спря пред номер 606 и се заслуша в приглушените звуци на пиано. След това отключи с магнитната си карта, отвори вратата и пристъпи в преддверието на полутъмната стая. Дебелият килим погълна шума на стъпките му и той застана неподвижно, заслушан в музиката.

На табуретка пред електрическо пиано стоеше аквариум. От него се проточваха сини пипала, които достигаха до пианото и сръчно натискаха клавишите.

В аквариума плуваше октопод, който музицираше с притворени очи. След като изсвиреше поредния пасаж, той спираше, взимаше писалка и нанасяше корекции по изписаните нотни листове, които бяха пръснати наоколо.

Господин Мерканти изчака една пауза и каза:

– Здравей, Берлиоз! Виждам, че новата соната върви добре!

Октоподът го стрелна с поглед и цветът му се смени от син на лилав.

– Няма нужда да скромничиш! – усмихна се господин Мерканти. – Налага се да прекъсна творческия ти процес, защото е време да те откарам на репетиция!

Сотир Гелев

Пенко Гелев

Октоподеният случай на детектива Филип

Редактор *Петя К. Димитрова*

Коректор *Снежана Бошнакова*

Художник *Пенко Гелев*

Предпечат *Пенко Гелев*

Българска. Първо издание.

Формат 70x100/16

Печатни коли 4,5

ISBN 978-619-164-637-1

Издава

enthusiast

запазена марка на „Алто комуникайшънс енд пбблишинг“ ООД

София, бул. „Васил Левски“ 31

тел. 02/ 943 87 16

e-mail: office@enthusiast.bg

Книгите на „Ентузиаст“ може да закупите от www.enthusiast.bg

Печат АЛИАНС ПРИНТ

Това е плъхът Глуфец,
най-добрият приятел на Журка.
Те двамата са на служба при Фастъка –
гениален учен и забележителен злодей.
Глуфец и Журка ценят полезната литература или,
както казва Журка: „Обичам миризма на прясно мастило
на закуска!“. Глуфец е любознателен и понякога,
преди да използва зъбите си,
прочита пасажки от книгата, която гризе.
Така научава разни неща и сложни думи
като „анихилирам“, „хипотенуза“, „меланхолия“ и други.

Глуфец и Журка са замесени в заплетен криминален случай.
Дали детективът Филип и неговите приятели
ще успеят да го разрешат и да разберат
каква е ролята на плъховете в него?

Цена 20 лв./10.25 €

9 786191 646371

www.enthuslast.bg